

MANIFEST DIA MUNDIAL DEL TEATRE – 2018

Avui és el Dia Mundial del Teatre. Per mi hauria de ser cada dia, però posats a celebrar...celebrem-l'ho.

Teatre, aquesta paraula tant curta i alhora tant gran, que dins seu hi guarda el carrer, el mim, el gest, les titelles, la lletra, la música, el cos, el drama, la comèdia, la tragèdia, el text, el públic, l'actuació, la direcció, la tècnica....

Professió, ofici, dedicació, passió....Cultura.

Reivindiquem el Teatre de Carrer -abans que hi haguessin carrers ja es feia teatre-, aquest art considerat massa vegades el germà menor del teatre, que generalment esdevé la primera experiència escènica de molts espectadors i freqüentment l'única experiència escènica d'una part de la ciutadania. No oblidem la dificultat en la creació i representació del teatre al carrer i el seu valor social.

Apostem pel Teatre Familiar, compartim amb els nostres infants i joves riures, plors i reflexions, vivint amb ells la vida en directe mentre plantem la llavor de l'esperit crític i creatiu.

Aprofitem els Tallers de Joc Teatral per superar malalties i exclusió social.

Exigim que la representació de les Dones, actrius, dramaturgues, directores i tècniques sigui real i efectiva en la cultura catalana.

Denunciem l'assetjament sexual, volem la igualtat absoluta, la visibilitat i creació d'oportunitats laborals per a la dona en el teatre. Hi ha molts homes sensibilitzats, però encara hi ha un desequilibri profund i una desproporció en els sous i càrrecs que hem de corregir. Els temps mica en mica estan canviant... però encara queda molt camí per fer.

Reconeixem el Teatre Amateur, el teatre no professional que neix del teixit associatiu i que dedica hores que manleva a la feina i família, per preparar diferents muntatges i alçar tossudament el teló, sembrant valors i esdevenint en moltes ocasions la pedrera d'on s'ha nodrit el teatre català de bons professionals.

Defensem el Teatre Professional, ofici d'oficis, aglutinador d'especialitats i disciplines, desafiant el temps i l'espai, recordant els clàssics i projectant present i futur, treballant seriosament i amb rigor, alimentant el nostre esperit.

El Teatre és un aliment de primera necessitat, prou de pressupostos de segona.

El Teatre és Cultura, és esperit crític i és un art sense intermediaris.

Aixecar el teló és una gran responsabilitat.

Un país que aposta per la Cultura, és un país responsable i compromès en ferm amb i per la societat.

VISCA EL TEATRE !!!!!